

IDENTIFICAREA TIMPULUI EFECTIV DE JOC LA ECHIPELE DE FOTBAL SENIORI DIN CAMPIONATUL REPUBLICII MOLDOVA

Sîrghi Serghei¹

Carp Ion²

^{1,2}Universitatea de Stat de Educație Fizică și Sport, Chișinău, Republica Moldova

Abstract. *The effective playing time is an important problem in the progress of a football game, with implications in both the scientific guidance of the training process and the achievement of superior results. The following research aims at revealing the important aspects regarding the effective time of play during the official senior matches in the National Division, Division A and B from the internal football championship of the Republic of Moldova. Recording the time lost in fixed moments of the game from the attack and defense, like in other interruption afforded us to determine the effective time during a football match at a senior level.*

The conclusions after this study allow optimizing the training processes of the senior teams in the National Division, Division A and B and have a major involvement in adapting the game laws at the requirements of current football.

Keywords: *competition, football, seniors, performance, effective playing time, lost time.*

Introducere. Scopul jocului de fotbal de cea mai bună performanță este de a oferi un spectacol agreabil, caracterizat prin dinamica optimă a jocului și menit să atragă milioane de spectatori [1, 2].

Densitatea acțiunilor tehnice și tactice în atac și apărare creează un mediu favorabil spectacolului sportiv [2, 3]. În sport, densitatea este raportul dintre activitatea motorie și unitatea de timp. În ceea ce privește fotbalul, densitatea acțiunilor motorii ale jucătorilor reprezintă timpul efectiv de joc. Timpul efectiv de joc este o problemă prioritară în evoluția fotbalului, atât la nivel științific și aplicativ în procesul de antrenament, cât și în obținerea unor performanțe remarcabile. Analiza timpului efectiv în jocul de fotbal poate contribui la îndrumarea științifică a antrenamentelor și la crearea unui mediu extrem de competitiv. Problema abordată în cercetarea dată este utilă, deoarece s-a observat că, în jocurile oficiale jucate de seniori, se pierde mult timp în momentele fixe în atac și în apărare.

Dinamica jocului, un element important al fotbalului actual, este pusă în evidență și de un număr semnificativ de acțiuni tehnico-tactice. Astfel, timpul efectiv de joc trebuie să fie cât mai mult în detrimentul pauzelor și fragmentărilor apărute în timpul jocurilor. În contextul competițiilor majore,

cum ar fi Campionatul European, Campionatul Mondial, Cupe Europene etc., există o tendință vizibilă de creștere a timpului efectiv de joc în cadrul antrenării jucătorilor de fotbal, care poate fi obținut prin utilizarea unor metode și mijloace raționalizate și standardizate cu eficiență sporită [6,7].

Scopul cercetării. Studiul realizat își propune să scoată în evidență aspectele importante referitoare la determinarea timpului efectiv de joc în divizia Națională, divizia A și divizia B, constituind un studiu comparativ între cele trei eșaloane. Înregistrând timpul pierdut la momentele fixe din atac și din apărare, s-a putut constata care sunt cele mai frecvente întreruperi ale jocului și durata acestora.

Acest aspect are implicații metodice în procesul de antrenament, dar și în obținerea performanțelor așteptate, referindu-ne la frecvențele „trageri de timp” pentru obținerea unui rezultat de egalitate sau chiar a victoriei.

Ipoteza cercetării: înregistrarea timpului pierdut la momentele fixe de joc în atac și apărare, precum și la alte întreruperi, în jocurile oficiale ale echipelor de seniori din divizia Națională, divizia A și divizia B, în campionatul intern al Republicii Moldova, ediția 2019, poate determina timpul efectiv de joc la nivelul acestor eșaloane.

Perioada și locul cercetării. Cercetarea a fost efectuată în perioada martie - noiembrie 2019, înregistrând câte 14 jocuri oficiale pentru fiecare echipă din divizia Națională, divizia A și divizia B.

Metodele de cercetare. Pentru buna realizare a studiului de față s-au folosit următoarele metode de cercetare:

- metoda observației;
- metoda înregistrării;
- metoda statistico-matematică (media aritmetică și exprimarea procentuală);
- metoda reprezentării grafice.

Momentele fixe de joc în atac și apărare. Momentele fixe de joc reprezintă situațiile în care arbitrul începe și oprește jocul. În jocul modern, rezolvarea acestora cu mijloace tehnico-tactice dinainte pregătite în procesul de instruire poate determina chiar victoria. De aici rezultă și stricta necesitate de a le acorda ponderea necesară în antrenamente. Pentru determinarea timpului efectiv de joc, s-a înregistrat timpul pierdut la momentele fixe ale acestuia, momente pe care le enumerăm în continuare: lovitura de începere,

aruncarea de la margine, lovitura de la colț, repunerea mingii în joc cu piciorul și cu mâna, mingea de arbitru; loviturile libere directe (jocul cu mâna, lovitura de pedeapsă, faultul); loviturile libere indirecte (ofsaid-ul, faultul); la acestea se adaugă și momentele în care se efectuează schimbările de jucători (întreruperea jocului) [4,5].

Prelucrarea și interpretarea datelor. În urma prelucrării datelor din fișele de înregistrare, am obținut o imagine edificatoare pentru cercetarea de constatare realizată. Astfel, prezentăm în continuare tabelul centralizator cu prelucrarea datelor înregistrate și graficul privind timpul pierdut la momentele fixe de joc și la întreruperile jocului la nivelul celor trei divizii ale Campionatului Național de Fotbal.

Tabelul 1. Centralizator cu prelucrarea datelor înregistrate

Momentele fixe	Divizia	Media acțiunilor	Timp pierdut pe reprize (sec)		
			R. I	R. II	Total
Acțiunile		X			
Lovitura de început	Națională	2,5 (22,6%)	3,5	2,5	6
	A	3,5 (31,8%)	8	7	15
	B	5 (45,4%)	10	15	25
Repunerea mingii în joc cu piciorul	Națională	20 (37,1%)	108	138	246
	A	16 (29,6%)	92	84	176
	B	18 (31,3%)	88	100	188
Repunerea mingii în joc cu mâna	Națională	32 (38,1%)	190	112	202
	A	28 (33,3%)	100	68	168
	B	24 (26,6%)	80	64	144
Mingea de arbitru	Națională	2 (44,4%)	60	50	110
	A	1,5 (33,3%)	45	40	85
	B	1 (22,2%)	30	40	70
Fault	Națională	32 (29,1%)	100	150	250
	A	42 (38,1%)	190	120	310
	B	36 (32,8%)	200	140	340
Jocul cu mâna	Națională	1,5 (20 %)	8	6	14
	A	42 (20,6%)	12	10	22
	B	4 (59,4%)	30	10	40
Ofsaid	Națională	6 (21,9%)	12	54	66
	A	10 (35,7%)	42	50	92
	B	12 (42,3%)	50	55	105
Lovitură de pedeapsă	Națională	0,7 (28%)	20	12	32
	A	0,8 (32%)	18	21	39
	B	1 (40%)	20	27	47
Corner	Națională	10 (26,3%)	30	49	79
	A	16 (42,4%)	50	80	130

	B	12 (31,5%)	30	58	88
Aruncarea de la margine	Națională	40 (32,7%)	150	145	295
	A	50 (40,9%)	96	80	176
	B	32 (27,2%)	40	65	105
Schimbare de jucători	Națională	5 (38,4%)	50	60	110
	A	4 (30,8%)	20	60	80
	B	4 (30,8%)	25	45	70

Cel mai mult timp s-a pierdut la *aruncarea de la margine* (295 sec - divizia Națională), la *faulturi* (310 sec - divizia A și 340 sec - divizia B). Cel mai puțin timp s-a pierdut la *loviturile de începere* și la *repunerea mingii în joc cu mâna* (6 sec - divizia Națională), la *repunerea mingii în joc cu mâna* (6 sec) și la *loviturile de începere* (15 sec) - divizia A și la *repunerea mingii în joc cu mâna* (6sec) și la *loviturile de începere* (25 sec) - divizia B.

Cel mai mare număr de acțiuni înregistrate a fost de 40 de *aruncări de la margine* la divizia Națională și 50 la divizia A, iar la divizia B - 36 de *faulturi*. Cel mai mic număr de acțiuni înregistrate a fost de 0,7 *lovituri de pedeapsă* pentru divizia Națională, 0,8 pentru divizia A, iar pentru divizia B - 1 *lovitură de pedeapsă și minge de arbitru*.

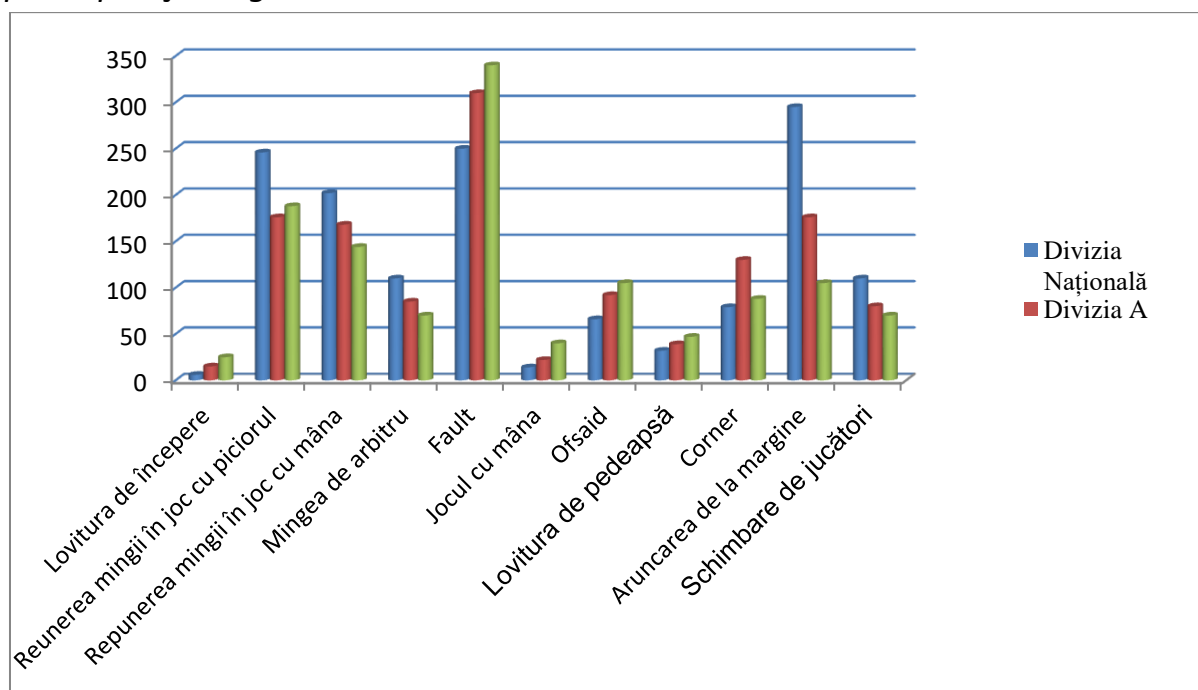

Fig.1. Graficul privind timpul pierdut la momentele fixe de joc

În continuarea prelucrării datelor, pentru calcularea timpului total pierdut în jocurile oficiale, am ținut cont și de mediile minutelor de prelungire dictate

de arbitru de centru: divizia Națională - 2 minute/meci, divizia A - 1,5 minute/meci, divizia B - 2,5 minute/meci. Astfel, timpul total pierdut obținut pentru jocurile înregistrate a fost următorul: divizia Națională - 1410 sec (23,5 min), divizia A - 1273 sec (21,2 min) și divizia B - 1222 sec (20,3 min).

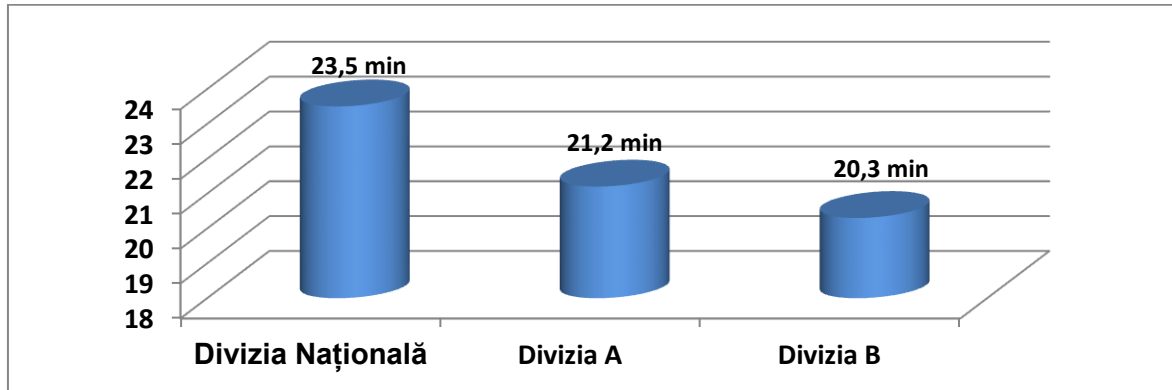

Fig. 2. Graficul privind timpul total pierdut

Timpul efectiv de joc pentru meciurile observate a rezultat din scăderea timpului total pierdut din durata partidelor (90 min + minute de prelungire) și a fost următorul pentru cele trei eșaloane: divizia Națională - 68,5 min, divizia A - 70,3 min, divizia B - 72,2 min.

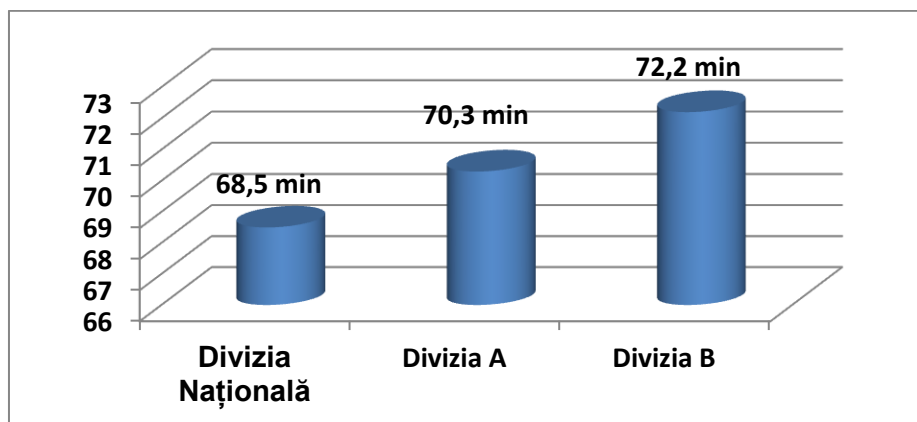

Fig. 3. Graficul privind timpul efectiv de joc

Concluzii

În urma studiului realizat, am constatat următoarele:

- Timpul efectiv de joc într-un meci oficial de seniori la nivelul diviziei Naționale, A și B este mai mare dacă ambele echipe sunt apropiate valoric, și invers, chiar dacă una dintre ele este mai valoroasă, datorită celeilalte echipe care este mai slabă valoric, se obține un timp efectiv de joc mai mic din cauza întreruperilor frecvente, a tragerilor de timp etc.

- Într-un joc oficial la nivelul seniorilor, timpul pierdut se datorează în primul rând jucătorilor din teren, dar și prestației arbitrilor.
- Jucătorii din teren care „trag cel mai mult de timp” în toate cele trei eșaloane sunt portarii și fundașii.
- La divizia Națională s-a obținut cel mic timp efectiv de joc, iar la nivelul diviziei B, cel mai mare timp efectiv de joc. Acest aspect se explică prin faptul că, la nivelul diviziei Naționale jocul este mult mai tacticizat comparativ cu celelalte eșaloane, jucătorii sunt mai bine pregătiți din punct de vedere fizic și tehnico-tactic, arbitrii sunt mai exigenți în semnalizarea infracțiunilor din timpul jocului, înregistrându-se astfel un timp pierdut mai mare la frecvențele întreruperi.

În baza datelor prezentate, pentru mărirea timpului efectiv de joc se propun următoarele:

- Să se pună accent mai mult pe pregătirea tactică și teoretică a jucătorilor încă de la nivelul copiilor și juniorilor, în vederea realizării performanțelor superioare la seniori.
- Perfecționarea continuă a manierei și tacticii arbitrajului la nivelul celor trei eșaloane.
- Adaptarea permanentă a procesului de antrenament și elaborarea modelului de joc ținând cont de tendințele fotbalului pe plan mondial.
- Îmbunătățirea continuă a relației antrenor – jucător - arbitru.

Referințe bibliografice:

1. Antohi L., Antohi N. *Fotbalul modern de la antrenament la joc*. Iași: Editura Fundația Chemarea, 1998. 230 p.
2. Balint Gh. *Bazele teoretice și mijloace de acționare pentru pregătirea fizică specifică a jucătorilor de fotbal*. Iași: Editura PIM, 2008. 158 p.
3. Bichescu A. *Fotbal. Tehnica și tactica jocului*. Reșița: Editura Eftimie Murgu, 2010. 184 p.
4. Mănescu C. *Modelarea pregătirii în jocul de fotbal*. București: Editura ASE, 2010. 144 p.
5. Petrescu T., Dehelean O. *Fotbal: probleme de antrenament și joc*. București: Editura Fundației România de Mâine, 2001. 128 p.
6. Stănculescu, V. *Sistemul tridimensional de pregătire în fotbal*. București: Editura Sportul de performanță, 2000. 120 p.
7. Stoica, D. *Fotbal. Teoria jocului și a antrenamentului sportiv modern*. Craiova: Editura Universitaria, 2007. 168 p.